

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/55/2016
Identifikačné číslo spisu:	4110011421
Dátum vydania rozhodnutia:	18.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4110011421.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného H. H. a spol. pre trestný čin podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s účinnosťou do 31. decembra 2005 a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. augusta 2016 v Bratislave dovolanie obvineného H. H. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Pavla Gráčíka proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. septembra 2015, sp. zn. 1 To 13/2015 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. H. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 31. októbra 2014, sp. zn. 2 T 106/2010 uznal obvineného H. H. vinným v bode 1/ z trestného činu podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom do 31. decembra 2005 (ďalej len „Tr. zák.“), v bode 3/ z trestného činu podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bode 2 a 4/ z trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 252 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 2 Tr. zák. a § 40 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 59 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 22. septembra 2015, sp. zn. 1 To 13/2015 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. v bode 1a/ H. H. samostatne a v bode 1b/ H. H. a T. H. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. uznal vinným z trestného činu legalizácie príjmov z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

„1/ v období od presne nezisteného mesiaca v roku 2004 do 14. septembra 2005 ukrývali v priestore bývalého skladu civilnej obrany P 222 nachádzajúceho sa na Bernolákovej ulici č. 57 v Zlatých Moravciach veci pochádzajúce z trestnej činnosti a to:

obžalovaný H. H. sám

a/ skelet osobného motorového vozidla VW Passat s odstráneným VIN číslom, ktorý bol stotožnený ako VW Passat EČ: XX-XX Z., ktorý bol odcudzený dňa 5. februára 2004 v čase od 01:45 hod. do 10:05 hod. pred hotelom Národný dom na Hlavnej ulici č. 122 v Topoľčiankach ku škode s.r.o. ERREL CS,

obžalovaní H. H. a T. H.:

b/ osobné motorové vozidlo VW Golf 1,9 TDI šedej metalízy, VIN: U výrobné číslo motora E. XXXXXX, bez evidenčného čísla, ktoré malo pôvodné VIN: U a bolo identifikované ako VW Golf EČ: M. XXX F. a bolo dňa 7. decembra 2004 v čase od 15:30 hod. do 18:20 hod. odcudzené z objektu zimného štadióna na Hlbokej ulici v Piešťanoch ku škode VW finančné služby Slovensko s.r.o.,

v úmysle tieto kúpnyimi zmluvami, ktoré mali byť uzavreté

- dňa 21. apríla 2005 v Bratislave obžalovaný H. H. skelet opísaný v bode 1a/ ako príslušenstvo na osobný automobil VW Passat kúpiť a previesť na seba za sumu 150.000 Sk (4.979,09 €) od T. M., H. XXX/XX, XXX XX Z. J., s rodným číslom XXXXXX/XXXX, pričom takáto osoba v evidencii obyvateľstva Slovenskej republiky neexistuje, osvedčenie podpisu T. M. na zmluve bolo sfaľované, všeobecná hodnota použiteľných častí vozidla ku dňu 14. septembra 2005 bola vo výške 1.062,21 € (32.000 Sk)

- dňa 21. apríla 2005 v Bratislave a ktorou mal vozidlo VW opísané v bode 1b/ kúpiť a previesť na seba obž. H. H. za sumu 300.000 Sk (9.958,18 €) od T. M., H. XXX/XX, XXX XX Z. J., s rodným číslom XXXXXX/XXXX, pričom takáto osoba v evidencii obyvateľstva Slovenskej republiky neexistuje, osvedčenie podpisu T. M. na zmluve bolo sfaľované, hodnota vozidla ku dňu 14. septembra 2005 bola vo výške 11.201,36 € (337.453 Sk),

- pravdepodobne dňa 2. februára 2005 v Nitre a ktorou mal vozidlo VW opísané v bode 1b/ kúpiť a previesť na seba obž. T. H. za sumu 360.000 Sk (11.949,81 €) od predávajúceho T. U., H. XXX/XX W., rodné číslo XXXXXX/XXXX s číslom občianskeho preukazu L. XXX XXX, ktorým číslom bol označený občiansky preukaz vydaný na meno J. F., pričom T. U. takéto vozidlo nikdy nevlastnil a nepredal ho, hodnota vozidla ku dňu 14. septembra 2005 bola vo výške 11.201,36 € (337.453 Sk).“.

Za to krajský súd podľa § 252 ods. 2 Tr. zák. uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, pričom výkon uloženého trestu obvinenému podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 22. septembra 2015, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Nitre.

Odpis rozsudku krajského súdu obvinený H. H. prevzal 2. decembra 2015, jeho obhajca prevzal rozsudok 18. novembra 2015, prokurátor 13. novembra 2015 a rozhodnutie prevzala i poškodená strana.

Okresný súd Nitra predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 6. júla 2016 dovolanie obvineného H. H. podané prostredníctvom ním zvoleného obhajcu JUDr. Pavla Gráčka, advokáta so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 26. apríla 2016 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený H. H. v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu namietal, že skutok, tak ako je naformulovaný, nezodpovedá trestnému činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti, nakoľko tu nie sú uvádzané žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by sa dal vyvodzovať úmysel o zakrývaní pôvodu predmetných vozidiel v trestnej činnosti. Vyslovene sa tu hovorí len o úmysle obvinených „kúpiť a previesť na seba“,

neuvádza sa tu (v skutkovej vete), za akým účelom má k tejto kúpe dôjsť. Práve tento účel je pre rozlíšenie konania páchatel'a z hľadiska právnej kvalifikácie ako trestného činu podielníctva a trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti rozhodujúci.

V rámci druhej námietky obvinený poukázal na skutočnosť, že kúpne zmluvy nikde nepredložil, nijako s nimi pred žiadnym orgánom, úradom, fyzickou či právnickou osobou nedisponoval. Po prvýkrát predmetné zmluvy predložil k sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo 6. marca 2006 v rámci jeho procesnej obhajoby a následne pri svojom výsluchu z 28. júna 2006. Nie je mu teda jasné, ako sa okolnosti týkajúce sa kúpy a prevádzania predmetných vozidiel na základe sfaľovaných kúpnych zmlúv mohli dostať do skutkovej vety, ktorá časové vymedzenie zahŕňa obdobie do 14. septembra 2015 (pozn. správne malo byť asi 2005). Predsa predloženie falošných zmlúv bolo súčasťou jeho obrany a pokiaľ sa preukázalo, že tieto mali byť sfaľované, toto predsa nemôže byť trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti.

Na základe týchto skutočností dospel k názoru, že došlo k porušeniu, resp. nesprávnej aplikácii § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Tr. zák. Dovolaciemu súdu navrhol vysloviť rozsudkom porušenie zákona z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ku ktorému došlo v jeho neprospech a následne navrhol napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušiť, prípadne zrušiť aj predchádzajúce rozhodnutie okresného súdu a prikázal súdu, ktorého rozhodnutie zruší, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Rovnopis dovolania obvineného okresný súd podľa § 376 Tr. por. 28. apríla 2016 doručil Okresnej prokuratúre Nitra (ďalej len „okresná prokuratúra“), poškodeným, spoluodsúdenému T. H. s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného do 20 dní od jeho doručenia vyjadriť. Žiadna zo strán uvedenú možnosť nevyužila.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume dovolania obvineného zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o námietku obvineného, že tak, ako je skutok popísaný v skutkovej vete, nezodpovedá trestnému činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti, keďže v ňom nie je obsiahnutý úmysel, najvyšší súd uvádza nasledovné.

Skutková podstata trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 Tr. zák. ku dňu spáchania skutku (t. j. s účinnosťou od 1. septembra 1999) znela nasledovne:

„Kto príjem alebo iný majetok z trestného činu

a) prevedie na seba alebo iného, požičia, vypožičia, predisponuje v banke, dovezie, prevezie, privezie, premiestni, prenajme alebo inak seba alebo inému zadováži, alebo

b) drží, uschováva, ukrýva, užíva, spotrebuje, zničí, zmení alebo poškodí v úmysle zatajiť existenciu takého príjmu alebo vecí, zakryť ich pôvod v trestnom čine, ich určenie či použitie na spáchanie trestného činu, zmať ich zaistenie na účely trestného konania alebo ich prepadnutie alebo zhabanie, potresce sa odňatím slobody na jeden až na päť rokov alebo zákazom činnosti, alebo prepadnutím majetku, alebo peňažným trestom.“.

Z uvedeného jednoznačne plynie, že pre naplnenie všetkých znakov predmetnej skutkovej podstaty nepostačuje, aby páchatel' konal spôsobom podľa písm. a/ alternatívne podľa písm. b/ citovaného ustanovenia, ale toto jeho konanie musí byť motivované zatajením existencie príjmu alebo inej veci, ktorá pochádza z trestnej činnosti, zakrytím ich pôvodu v trestnom čine, ich určením / použitím na spáchanie trestného činu, príp. zmarením ich zaistenia, prepadnutia alebo zhabania.

Práve tento špecifický úmysel, ako správne obhajoba tvrdí, v skutkovej vete obsiahnutý nie je, a tak

všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu nemôžu byť naplnené.

Aj napriek vyššie uvedenému, najvyšší súd dospel k záveru, že predmetný nedostatok zásadne postavenie obvineného neovplyvnil (§ 371 ods. 5 Tr. por.).

Najvyšší súd upriamuje pozornosť na fakt, že predmetná otázka (s akým úmyslom obvinený na seba previedol, resp. ukrýval kradnuté motorové vozidlá), bola predmetom dokazovania pred súdmi nižšej inštancie. Z výrokových častí rozsudkov (kde sa podľa § 120 ods. 3 Tr. por. s účinnosťou do 31. decembra 2005 uvádzajú všetky zákonné znaky trestného činu včítane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu), ako aj zo strany 34 a 35 odôvodnenia rozsudku okresného súdu (na ktorý v tomto smere na strane 7 poukázal aj krajský súd) vyplýva, že súdy si jednoznačne ustálili, že konanie obvineného bolo motivované zatajením existencie osobných motorových vozidiel pochádzajúcich z trestnej činnosti, v zakrytí ich pôvodu v trestnom čine, resp. v zmarení ich zaistenia na účely trestného konania.

Napokon, ani samotný obvinený právnu kvalifikáciu skutku v priebehu súdneho konania nenamietal, dokonca (popri popieraní jeho vedomosti o nelegálnom pôvode kradnutých motorových vozidiel) aktívne spochybňoval aj to, že by mal úmysel existenciu osobných motorových vozidiel zatajiť (viď napr. jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní z 3. októbra 2002 na č. l. 303).

Na základe uvedeného, hoci najvyšší súd dospel k záveru, že v skutkovej vete nie je úmysel obvineného náležite vyjadrený, s ohľadom na to, že tento bol predmetom dokazovania a súdy si jeho existenciu ustálili, dospel k záveru, že by bolo zbytočné napadnúť rozsudok zrušovať iba preto, aby súdy v novom konaní, po úprave skutkovej vety dospeli k identickému záveru.

Nad rámec uvedeného si najvyšší súd dovoľuje skonštatovať, že konanie tak ako je vymedzené v skutkovej vete naplňa všetky zákonné znaky trestného činu podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (napokon túto skutočnosť nespochybňuje ani obhajoba, ktorá netvrdí, že by skutok nebol trestným činom, iba tvrdí, že nejde o trestný čin podľa § 252 Tr. zák.), za ktorý Trestný zákon umožňoval uložiť trest odňatia slobody až na dva roky. Keďže trest, ktorý bol obvinenému uložený, uvedenej trestnej sadzbe zodpovedá, postavenie obvineného by nebolo zásadne ovplyvnené ani keby bolo jeho konanie posúdené podľa § 251 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Pokiaľ ide o druhú námietku obvineného, najvyšší súd uvádza, že jej podstatou je skutkové hodnotenie vykonaného dokazovania. Obvinený v zásade namieta, že na základe vykonaného dokazovania, nebol dostatočne odôvodnený záver o okolnostiach kúpy a prevádzania predmetných vozidiel, resp. že tento záver vyplynul z ním odovzdanej kúpnej zmluvy ako výkonu je práva na obhajobu. Tieto skutočnosti však najvyšší súd s ohľadom na § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou preskúmať nemohol, keďže sám je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho ustálili súdy nižšieho stupňa.

Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah najvyšší súd dospel k záveru, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie sú dané, a preto dovolanie obvineného H. H. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.